

závodního bytu, není tedy nahodilá, nýbrž je spolu se mzdou základem hospodářského postavení dělníkova.

Stěžující si zaměstnavatel spolu namítal nepřislusnost ministerstva soc. péče proto, že spor vznikl a opravný prostředek byl podán ještě, než ve věci nadešla kompetence ministerstva soc. péče. I v tomto směru byla stížnost zamítnuta: Podle zákona z 22. prosince 1917, č. ř. z. 499, a podle ministerské vyhlášky z 27. prosince 1917, č. ř. z. 504, počala působnost ministerstva soc. péče ve věcech jemu přikázaných dnem 1. ledna 1918 bez ohledu, vzešel-li spor, nebo byl-li opravný prostředek podán před uvedeným datem nebo po něm.

Dělníkům, v podniku zaměstnaným, nepřísluší vůbec ingerence při zjišťování pojistné povinnosti podniku, nemají proto právo námitek proti rozhodnutí, týkajícímu se této povinnosti. (Nález nejv. spr. soudu z 3. května 1920, č. 4518).

Odmítnuta jako nepřipustná stížnost vdovy po dělníku, zemřevším následkem úrazu, do rozhodnutí ministerstva soc. péče, schválivšího rozhodnutí nižších instancí o tom, že podnik, v němž se úraz udál, nepodléhal pojistné povinnosti úrazové.

Podle § 18, čl. 3. zákona o úraz. pojištění jest oznámiti rozhodnutí dělnické úrazové pojišťovny o pojistné povinnosti podniku pouze podnikateli, který jenom sám — vedle dozorčího orgánu státního — je oprávněn, podati proti němu námítky. Jiným osobám, tedy i zaměstnaným dělníkům nepřísluší vůbec ingerence při zjišťování pojistné povinnosti, nemají ani práva námitek nebo stížnosti proti rozhodnutí o pojistné povinnosti a nemají tedy vůbec postavení strany v řízení, zjišťujícím pojistnou povinnost podniku. Vyslovilo-li se místodržitelství a ministerstvo soc. péče na žádost vdovy-stěžovatelky o pojistné povinnosti podniku, nelze v tom spatřovati rozhodnutí, vydané pořadem instančním k zakročení legitimované strany, nýbrž pouze opatření vydané při výkonu dozorčího práva. Soukromým osobám však na výkon dozorčího práva politických úřadů nepřísluší zákonný nárok. Proto nejv. správní soud nemohl se obíratí meritorním přezkoumáním věci samé.

Zákony, nařízení, výnosy.

Odbor II.

Péče bytová.

Zákon ze dne 11. března 1921, č. 100, o stavebním ruchu.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Hlava prvá: Opatření stavenišť.

§ 1. Pozemky dosud nezastavěné nebo zastavěné, avšak k účelům obyvacím nezužitkované, mohou po dobu nynější nouze o byty býti vyvlastněny pro stavbu obytných domů nebo pro stavbu budov určených pro veřejnou potřebu (zejména pro stavbu ústavů léčebných, pro hospodářství a zahrady jejich) a pro komunikace k tomu nutné.

Za stejných podmínek vyvlastniti lze také pozemky, na nichž jsou obytné domy nebo jiné stavby, kterýchž příslušný úřad zakázal užívati nebo jež nařídil zbourati.